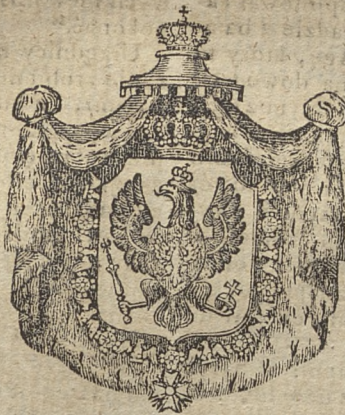

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

P O Z N A Ń S K I E G O .

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

N° 177. — W Srodeę dnia 1. Sierpnia 1832.

Wiadomości krajowe.

Z Poznania, dnia 30. Lipca.

Nieszczęście pograżyło nasze miasto jako i prowincyą w najcięższy smutek, przez stratę nieodżałowaną, którąśmy ponieśli dnia dzisiejszego. — O godzinie 1 $\frac{3}{4}$. rozstał się z tym światem *W. Christian Gottlieb Gumpert*, Królewsko-Pruski Radzca Regencyi i medycyny, Kawaler orderu Orła Czerwonego III. klasy i *S. Włodzimierza* IV. klasy, w 58. roku życia swego, paraliżem rażony. Niespodziewana śmierć owego ze wszechmiar szanownego męża, pograżyła nas w ciężki smutek. Rzadkie jego nauki, umiejętność, bystrość i wieloletnie doświadczenie, a przytém czule serce na cierpienia ludzkości, połączone z bezinteresowną gotowością w udzielaniu pomocy, postręczały zmarłemu sposobność do najobszerniejszej praktyki, i niepospolitej biegłości. Niezmordowaną pracowitością zdołał tylko w obszernym swoim zawodzie, tak prywatnej swojej praktyki jako i powinnościom swego wysokiego urzędu zadosyćczynić; przez co sobie zjednał prawo powszechnego uszanowania i wdzięczności nie tylko naszego miasta, ale i prowincyi. Ktokolwiek miał szczęście cieszyć się jego pomocą, kto widział w nim męża dzwigającego

ciężar swych powinności ze zwykłą wytrwałością, ten tém więcej dzielić będzie smutek z nami szanując ciężki żal pozostałej familii.

Z Berlina, dnia 26. Lipca.

N. Król raczył najlaskawiej Pułkownika *von Hertzberg*, Inspektora magazynów w *Hildesheim* zaszczyścić orderem Orła Czerwonego III. klasy; a Generalnego Doktora IV. korpusu armii *Dr. Rocholl*, orderem Orła Czerwonego IV. klasy.

N. Król raczył najlaskawiej Kommissarza sprawiedliwości i Notaryusza *v. Borries* w *Minden* mianować Radczą Kommissyi sprawiedliwości.

Prywatny Dozent *Dr. Röstel* mianowany został nadzwyczajnym *Professorem* wydziału jurysdykcyi przy tutejszym Królewskim uniwersytecie.

Adwokat *Geck* został mianowany Notaryuszem publicznym przy Sądzie miejskim w *Sprengele*.

Wiadomości zagraniczne.

T u r c y a .

Z *Stambułu*, dnia 25. Czerwca. Regularne kompanie piechoty, tworzone pod dozorem namiestnika z *Aleppo*, tak są li-

czne, iż uformowany będzie z nich cały batalion; wspomniany namiestnik proponował kapitanu organizującego się w Bagdadzie z batalionu pułku grenadierów, Ali-Agę, który tę kompanię w obrotach ćwiczył, na dowódcę tego nowego batalionu, gdyż jest jednym z tych oficerów, którzy w Stambule zdali examen wojskowy. Sultan udzielił temu przedstawieniu swoje przywolenie. Pułk 13 piechoty lipiowej składający się z Evladi Fatħańs (synów zwycięzców), udał się w tych dniach do Anatolii w pochód; z tym pułkiem również wszyscy oficerowie, podoficerowie i żołnierze znajdujący się na urlopie, powołani do Stambułu odeszli do swoich korpusów.

Mirimiran i Namiestnik w Tripoli w Syrii, Osman Basza, został złożony z urzędu, i otrzymał rozkaz udania się na mieszkanie do Amasia, za to, iż źle odpowiedział zaufaniu Sultana. Namiestnikostwo w Tripoli zostało połączone z Namiestnikostwem w Koniah, którem zarządza Alisz Basza. Uskutecznienie tego postanowienia polecił Sultan Feldmarszałkowi Husseinowi Baszy.

Gazeta Zagrebska donosi z Livno pod d. 17. Czerwca: „Odebrano tu następujące wiadomości, iż Muhied Basza z korpusem swoim znajduje się już na równinach Travnik, i nie ma wątpliwości, iż tę stolicę Bosnii zajmie bez odporu. Umiarkowaniem i ludzkością, jakie w zwyciężkach swoich działaniach okazuje, pozyskał przychylność Bośniaków, tak dalece, iż stronnictwo powstańców coraz bardziej słabiej, ile że znany kapitan Hassan Aga przeszedł na stronę Wilkiego Sultana, i działa przeciw powstańcom. Słychać, iż Wielki Wezyr przybył z 25,000 wojska do Novi-Bazar.“

F r a n c y a .

Z Paryża, dnia 18. Lipca.

Dziś znaleziono tu na wielu narożnikach ulic poprzybijane karty następującej treści: „Xiężna Berry opuściła zachodnie departamenty znajduje się jednak w ich pobliżu, i wystarała się o sposoby, przez które wkrótce znowu tam przybędzie. J. K. M. nieopuści Francji. Nie może ona zapomnieć, że krew Henryka IV. i Maryi Teressy w jej żyłach płynie. Niebezpieczeństwa, które ponosi od 2 miesięcy, niezmniejszą jej odwagi. Gdyby Francja była zagrożoną, gdyby obce mocarstwa niepokładały w położeniu kraju naszego rękojmi pokoju dla całej Europy, i napaścią nam groziły, natenczasby matka Henryka V. znalazła się pomiędzy ty mi, którzyby ojczystej ziemi bronili. Wzniósł ta myśl sprawuje pokój departamentów zachodnich, gdyż inaczej niemożna go sobie wyłomaczyć; mieszkańcy bowiem Wandei nie stali się jeszcze wyrodkami, i przypomi-

nają sobie, jakich wysień potrzeba było, aby owych niewzruszonych obrońców tronu i ołtarza pokonać.“

Urzędnicy magistratur Paryża odebrali zlecenie zrobienia wyboru pomiędzy owemi dzievicami, z których dnia 27. Lipca każda ma być wyposażona 3000 fr. Liczba konkurentek pokazała się bardzo znaczna. Wczoraj się także zjawiała młoda ładna dziewczeczka u jednego z powyższych urzędników, 3. okręgu, i okazała mu bardzo pochlebne swoje świadectwa. Gdy tenże jej się pytał, za kogo iść zamysła, opowiedziała bardzo naiwnie: „Nie mam oblu-bieńca; ale mi się zdaje, że mi się rząd o niego wystara.“

Depesze przez kurjera nadesłane z Bajonny od naszego Posła z Madrytu, donoszą, że Don Pedro w nocy z 7. na 8. o kilka godzin od Porto wylądował. Przy odejściu kurjera z Lizbony było wszystko jeszcze spokojnie, ale wieść owa coraz się więcej rozgłaszała. Poseł angielski życzy sobie, aby tę wiadomość doniesiono Lordowi Granville w Londynie.

Dzienniki opozycyjne umieściły instrukcją rządu dotąd jeszcze nieogłoszoną, którą Minister wojny po zntiesieniu oblężeniu Paryża do Generalów dywizji w departamentach zachodnich wydał, z której się okazuje, iż w owych stronach stan oblężenia tylko co do procedury sądownictwa jest odmienionem; gdyż akta procesowe wszystkie władzom cywilnym przesyłane zostają; zaś we względzie administracyi i policyi krajowej, owe strony w témże położeniu dotąd pozostają.

H i s z p a n i a .

Z Madrytu, dnia 13. Lipca.

Infant Don Francisco de Paulo wyjechał ze swą familią do Andaluzji. — Dziś popołudniu o 6. godzinie przybył tu kurjer z Lizbony dnia 11. t. m. wyprawiony od naszego tamecznego poselstwa, i odbył tę podróż z jednej stolicy do drugiej w 64 godzin. Wkrótce potem rozniosła się wieść po całym mieście o wylądowaniu Dom Pedra przy Oporto. Treść depeszy tegoż Posła ma być następująca: Dnia 5. t. m. spostrzeżono o kilka mil z przylądka Carvosiro znaczną eskadrę; jeden ze statków téjże parlamentował z brygiem wojennym, krążącym w owej stronie, a wkrótce potem udała się cała eskadra w stronę przylądka Mondego. Dnia 10. przybył wieczorem do Lizbony kurjer z depesząmi wysłany od Generała komenderującego w prowincyi Beira, do Ministra wojny, w których donosi, że dnia 8. przed świtem kilka okrętów wyprawy Dom Pedra wylądowało do portu bez najmniejszej przeszkody, gdy tymczasem inne okręty na morzu pozostawały,

co jest powodem do domysłu, że Dom Pedro na innym jakim punkcie wylądować zamierzał, a wojska swe na dwa korpusy operacyjne rozdzielić zamysłał. Raport Generała tego kończy się obszernym wykazem dyspozycji przez niego zrobionych, dotyczących się obrony miasta Coimbrę i prowincyi, w porozumieniu się z Komendantem prowincyi Minho. Wyraża swą obawę, żeby w tej części Królestwa portugalskiego mieszkańcy kilka obwodów nieoświadczyli się za sprawą Dom Pedra. Zarazem prosi, aby mu przysłano posiłki na wzmocnienie jego korpusu; ponieważ kilka oddziałów ochotników Królewskich cofnęło się poczęści w głąb kraju, poczęści zaś jest w pochodzie do Oporto. — Ow portugalski Minister wojny udał się natychmiast po odebraniu tego raportu do Dom Miguela, do pałacu Cachias. — Przy odjeździe tego kurjera z Lizbony panowała w tém mieście jeszcze zupełna spokojność, jednakże rozszerzała się wiadomość o wylądowaniu Dom Pedra coraz bardziej, co było przyczyną wielkiego wrazenia. — Rząd dotychczasowy spodziewał się utrzymać spokojność i porządek wskutek poczynionych swych dyspozycji. — Kilka pułków stojących w bliskości Lizbony odebrało rozkaz wyruszenia do Coimbrę. — Zaraz po nadejściu owych ważnych depezy, przesłał takowe Minister spraw zagranicznych, Hrabia Alcudia, przez gońca Królowi do St. Ildephonso.

A n g l i a.

Z Londynu, dnia 20. Lipca.

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby wyższej wniósł Xiążę Cumberland, aby odczytanie irlandzkiego bilu reformy, wyznaczone na następujący poniedziałek, odłożonem nadal zostało; ponieważ znaczna liczba Parów przy sądzie dworu się znajduje. Lord Grey opierał się wszelkiemu przedłużaniu takowemu, jednakże Xiążę Cumberland obstawał przy swoim wniosku, w którym tak dalece go Hrabia v. Limerik, Xiążę Wellington i Lord Wynford popierali, że nakoniec przystąpiono do głosowania w którym 15 głosów przeciw 13. za Lordem Grey wyznaczone, odczytanie bilu potwierdziło.

Times donosi w dodatku do wczorajszego swego dziennika, że okręt „Pantaloön“ przybył z Porto do Portsmouth, przywiózł wiadomość o dalszych postępach Dom Pedra i o przejściu trzech pułków Miguela na stronę tegoż. — W dzisiejszym dzienniku Times, znajduje się pismo z Portsmouth ściągające się do téjże wiadomości, w którym czytamy: „Doczytuję się z Times, jakoby wojska Dom Pedra przeszły za Villa-nova, twierząc, że

okręt „Pantaloön“ tę wiadomość przywiózł. Wiadomości te mają donosić o rozmaitych korzyściach, odniesionych przez wojska Dom Pedra nad Grijo i Vonga, i że Migueliści cofnąć się mieli aż do Aveiro. Wszystko to może być prawda; ale skądżeby „Pantaloön“ te wiadomości odebrał? Opuścił on przecież nasze okręty przy brzegach Oporto dnia 12. przededniem; jeżeli więc wiadomości z nikąd inąd niepowziął, tedy niedostateczność jej niezawodna.“

Sun robi następujące uwagi o wyprawie Dom Pedra: — „Armia bez kawalerji i zapasów wojennych, niemoże tak spiesznie postępów robić, jak to niejednym się zdaje; szczególniej przeciw nieprzyjacielowi daleko liczniejszemu; i byłoby przeto daleko przeczorniej ze strony Dom Pedra, gdyby w swojej obecnej pozycji pozostał, dopokiby się o sposobie myślenia tamecznych mieszkańców dostateczniej nieprzekonał; bo gdyby się ci z nim złączyć niemieli, tedyby łatwo się mógł spodziewać z tyłu nieprzyjaciela, któryby mu wszelką komunikacją i dowoz mógł przeciąć. W duchowieństwie portugalskim samym znajdzie już potężnego nieprzyjaciela. — Wiadomości z Lizbony dochodzą już do dnia 12. t. m. Wówczas było tam jeszcze wszystko spokojnie. Niemożna się téż odtąd istotnie nic takowego spodziewać, coby ze strony téj stolicy korzyści jakowe dla Dom Pedra rokować mogło, dopóki armia konstytucyjna niezbliży się bardziej ku niéj, ponieważ wszystkie siły Dom Miguela w tém miejscu są zebrane, któreby najmniejsze poruszenia tego rodzaju natychmiast przytłumiły.

B r a z y l i a.

Mowa na zagajeniu posiedzenia rządu brazylijskiego, miana w Rio de Janeiro dnia 4. Maja:

Dostojni i szanowni reprezentanci narodu! W imieniu Dom Pedra II. życzę rząd terażniejszy wam prawym przyjacielom wolności naszej, szczęścia przy naradach nowego waszego zgromadzenia! — Europa zostaje nieodmiennie w stosunkach przyjaźni z narodami Nowego-świata jako i dawnego. — Dom Pedro II. prawie od wszystkich mocarstw europejskich uznany; a czyn ten sprawiedliwości naszej, jeszcze tylko w niektórych krajach Ameryki niewykonany, które na nieszczęście do dziś zaburzeniami zakłócone, jakotéż i ze strony dwóch lub trzech państw Europy. — Niepokój wewnętrzny, panujący w kilku prowincjach kraju naszego, ulegnie heroicznym zabiegom licznych przyjaciół porządku i prawa krajowego. — I lubo dotąd niepodobalo się jeszcze Opatrzności obdarzyć nas poku-

jem zupełnym i trwałym, tedy jednak przedłożą WW Panom Ministrowie raporta o stanie i położeniu wszelkich gałęzi zarządu kraju naszego, jakoteż o postępowaniu rządu w czasie waszej nieobecności, i wskażą wam najgłówniejsze potrzeby ojczyzny naszej. — Szanowni i dostojni reprezentanci narodu! W imieniu Dom Pedra II. oświadczam wam się rząd otwarciem i szczerze za swą pomocą w tak ważnym zawodzie; abyśmy zdołali obdarzyć nasz naród świętym i trwałym pokojem. — Obywatele! Wszakże los wasz, nasz i całego narodu od stałych i niezmordowanych waszych i naszych zawisł zabiegów — słuszną więc, ażeby styż rządu ojczyzna tym z pomiędzy swych dzieci powierzała, którzy przez miłość do niej i nauki godnymi się stali tego zaszczytu.

S z w e c y a.

Z Sztokholmu, dnia 20. Lipca.

Król Jmé udał się w podróż przedsięwziętą do Norwegii. Gazeta tameczna narodowa zawiera obwieszczenie dekretu królewskiego z dnia tego samego, podług którego, w czasie nieobecności Króla, pod prezydencją Królewicza Następcy Tronu, zwyczajne sprawy rządowe Ministrowi sprawiedliwości Hrabiemu Rosenblad, Ministrowi spraw zagranicznych Hrabiemu af Wetterstedt Radzcy państwa Hr. Löwenhjelm i Kanclerzowi Nadwornemu Hrabiemu Schulzenheim poruczone zostały.

Rozmaite wiadomości.

Poznań. — Towarzystwo poprawy więźniów, już od kilku lat istnące w Berlinie, stało się i w Rawiezu powodem, do utworzenia zgromadzenia miejscowego w tym samym celu oddychającego ludzkością, które prócz zamierzonego owego moralnego wpływu na więźniów tamecznego domu poprawy, starać się ma o pomieszczenie dla nich po odniesionej karze. Towarzystwo to podało bliższe objaśnienie swych zamiarów w tegorocznym dzienniku urzędowym tutejszy królewskiej regencji pod Nr. 31., w odezwie zrobionej do mieszkańców powiatu Krobskiego, w której zarazem o niezbędny udział publiczność uprasza, aby przy jej pomocy, w przedsięwzięciu swoim wspierane być mogło. Na żądanie tegoż towarzystwa objął J. W. Naczelny Prezes tutejszej prowincyi jego kuratorjum.

Gazeta Elbinger Anzeiger, zawiera w liście z Gdańska wiadomość o stojących

w tamecznej zatoce 8 rossyjskich okrętach wojennych i o odwiedzinach, cudzoziemców tych okrętów jako o wzajemnych odwiedzinach tychże oficerów u mieszkańców tamecznych. „W dniu 24. Czerwca, pisze ten list, wypłynęło z Gdańska przeszło 100 ludzi, na których mnóstwo ludzi przybyło z ciekawości na zobaczenie urządzenia owych okrętów. Rossyianie chętnie pozwalają zwiedzać swe okręty i oprowadzają swych gości po każdym zakątku onych. — Donoszący mówi o wielkiem ochędnostwie w kajucie żołnierskiej, w kuchni, w przestrzeni różnych pięter okrętu, w arsenale i kaplicy napełnionej obrazami świętych i t. d. Wielka kajuta „Berezy-na“, którą korrespondent zwiedzał, tworzyła salę bardzo ozdobną, a w której to muzyka pruska grała w dniu 24. Czerwca na rozweselenie wszystkich obecnych. Pomiędzy oficerami tej floty znajduje się młodzieniec wysokiego urodzenia i sławnego imienia, Adjutant Cesarza w tym charakterze floty dodany; jest to młody Moreau syn owego wodza, który tak tragicznie życie swe zakończył.

A U K C Y A.

Do spadku śp. J.W. Schoenermark, Naczelnego Prezesa Najwyższego Sądu Appellacyjnego, należące powozy, meble, szkła, porcelanę i wina, sprzedawać będą w pomieszkaniu nieboszczyka tutej przy ulicy Wrocławskiej

w dniu 2. Sierpnia r. b.

i dni następnych, przed południem od godziny 9. do 12. i po południu od godziny 2. do 6., drogą publicznej aukcyi najwięcej ofiarującemu.

Powozy nasamprzód sprzedawane będą, a wina na ostatku.

Poznań, dnia 24. Lipca 1832.

Castner,

Król. Kommissarz aukcyjny.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 30. Lipca 1832.

	Tal.	śgr.	fen.	do	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . . .	2	—	—	—	2	10	—
Żyto . . .	1	15	—	—	2	—	—
Jęczmień . . .	1	7	6	—	1	10	—
Owies . . .	1	—	—	—	1	2	6
Tatarka . . .	1	7	6	—	1	12	6
Groch . . .	1	17	6	—	1	25	—
Ziemiaki . . .	—	12	6	—	—	15	—
Siana cetnar à 110 ff. . .	—	25	—	—	1	—	—
Słomy kopa à 1200 ff. . .	5	10	—	—	5	17	6
Masła garniec	1	7	6	—	1	12	6